

[Per Stig Møller]

blemer her. Det er vores pligt at forudse dem, og når vi kan forudse dem, er det også vores pligt at forebygge dem.

Og det er netop det, der har været grundlaget for, at vi har indskrænket ændringen til disse områder, fordi de er de mest udsatte. Vi har selv indført orlovsordningerne, men med genbesættelse og indgåelse af aftaler. Vi håber selvfølgelig, at alle, der ønsker orlov, også kan få det. Vi håber, at man på hospitalerne og politistationerne, også de enmandsbetjente, bliver i stand til at tilrettelægge det, så der ikke bliver brug for denne lov. Naturligvis skal der ikke være tvivl om, at vi ønsker det, men vi er da nødt til at have en nødbremse, hvis man ikke kan lave den aftale, som arbejdsministeren ønsker man kan nå frem til. Lad os sige, at den ene part ikke vil indgå en aftale; så må der da være en nødbremse, så der ikke sker disse ulykker, som vi nu gennem flere måneder har fået at vide vil ske. Og hvem har ansvaret, hvis disse ulykker sker? Jo, det har dette Ting, som ikke har lyttet til advarslerne.

Vi håber som sagt, at denne lov ikke bliver nødvendig, at den ikke bliver taget i brug. Men vi er nødt til at sikre, at de, som har ansvaret for den tryghed for borgerne, som ligger i lovgivningen for hospitalerne, brandvæsenet og politiet, også har mulighed for at trække i nødbremsen, hvis det ikke kan lade sig gøre at lave en aftale.

Jeg har konstateret, at ministeren har sagt den 15. marts, at det kan godt være, man skal have nogle længere varslingsregler, og det betyder altså, at ministeren er åben over for at ændre loven. I loven står der 4 uger, og det vil sige, at det kræver en lovændring, og det synes jeg er udmærket.

Hr. Jørgen Estrup holdt en glimrende tale og sagde bl.a., at det er en forsøgsordning, og at vi må se på problemerne. Det er jeg enig i. Vi har givet vores bud på, hvordan man undgår, at der, mens forsøgsordningen kører, kommer problemer til august, som Folketinget ikke vil se i øjnene. Hvis det sker, skal der nok være rigtig mange, der samles omkring håndvasken, men det bliver håndvasken herinde og ikke på hospitalerne.

Jeg er meget ked af, at vi fik den afslutning fra Kristeligt Folkeparti, for jeg synes, den var uetisk og uærlig. Men der er ingen tvivl om, at vi fra Det Konservative Folkeparti ønsker at

udstyre de ansvarlige med en nødbremse, og vi håber naturligvis, som tilfældet er for alle nødbremser, at den ikke kommer i brug.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg siger tak for sangen.

Hvis situationen var, som hr. Per Stig Møller beskriver den, var det uetisk; men vi har efterhånden haft ventelister på hospitalerne i flere år, og hvorfor? På grund af elendig ledelse, elendig administrativ og politisk styring af hele sundhedssektoren, elendige samarbejdsforhold mellem de politisk ansvarlige, administrationen og faggrupperne og på grund af, at 57 faggrupper på hospitalerne ikke kan arbejde sammen, osv. osv. – men ikke på grund af manglende ressourcer. Og i denne situation vil der ikke være nogen som helst problemer med at skaffe folk, som kan hjælpe sygeplejerskerne – som vi muligvis har for få af – med at løse opgaverne. Der kan sagtens omorganiseres på sygehusene, så vi kan leve op til vores forpligtelser.

Det uetiske i denne sag er, at visse personalegrupper sætter deres faglige rettigheder over patienternes ve og vel, og det er Kristeligt Folkeparti bestemt meget imod. Og derfor er jeg meget glad for, at hele denne debat og hele situationen er med til at få sat fokus på de elendigheder, vores sundhedssystem har lidt under i mange år. Her har amterne og personalegrupperne, ikke mindst overlægerne, virkelig et ansvar for at gøre noget ved tingene, og det har noget med etik at gøre.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Nu skal jeg jo ikke gøre mig til kampdommer i denne kamp om, hvem der er mest populistisk her i salen, men jeg må da sige til hr. Per Stig Møller, at for mig lyder det, som om vi ikke har deltaget i samme debat i dag.

Der har været meldt klart ud – og det er nu ikke, fordi jeg hele tiden skal hægte mig på regeringen, jeg kritiserer den også tit og gerne og ofte og meget – men sagen er, at der er iværksat en undersøgelse af, hvordan vi klarer den situation, vi står i. Vi skriver i dag den 23. marts, og rapporten skal komme den 1. april.